

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי כ"ו באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - י"ט

1. **אשה שנדרה בנזיר ונטמאה, הפרישה קורבנותיה ואח"כ הפר לה בעלה - האם מביאה אותם? שנינו: מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף.**
רב חסדא העמיד זאת כר' ישמעאל שעולה באה לכפר [ולא דורון] וכיון שבטל הנדר אין צריך כפרה.
ובירורו - אם הבעל עוקר מעיקרו א"כ גם חטאת העוף לא תביא, ואם הוא חותך מכאן והלאה א"כ תביא גם עולת העוף ואת הכבש לאשם.
אלא - באמת סבר שעוקר מעיקרו והטעם שמביא חטאת כיון שסבר כר' אלעזר הקפר - "וכפר עליו מאשר חטא על הנפש" וכי באיזו נפש חטא זה, אלא שציער עצמו מן היין, וק": ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר עאכו"כ.
נזיר טהור גם חוטא הוא, והטעם שהפסוק עוסק בנזיר טמא לומר עליו שהוא שנה בחטא.
2. **שנינו במשנתנו: הנוזר בבית הקברות ויצא ונכנס' הימים שבין יציאתו לכניסתו עולים לו למנין נזירות טהרה ואם חזר ונטמא חייב גילוח וקרבתן טומאה. וכי משום שיצא חל עליו נזירות טהרה?**
ביאר שמואל: מדובר שיצא והזה בשלישי ושנה בשביעי וטבל, וחזר ונכנס בשביעי עצמו לבית קברות.
מתחייב בקרבן טומאה כיון שכבר חלה עליו נזירות טהרה.
ולא מיבעיא אם לא נכנס חזרה שחל עליו נזירות טהרה אלא אפילו אם סתר מיד נחשב שטימא נזירות טהרה.
3. **ר' אליעזר במשנתנו סבר שאם חזר ונכנס בו ביום שנטהר אינו סותר נזירותו, אלא רק מהיום השני והלאה - 'ימים' הראשונים יפלו מיעוט ימים שנים. באיזה אופן דיבר ר' אליעזר?**
א. עולא: ר' אליעזר דיבר רק בטמא שנזר, נטהר וחזר ונטמא, אבל בנזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד - סותר.
המקור: 'כי טמא נזרו', משום שבטומאה נזר.
ב. ודחה אב"י דבריו משום הברייתא הבאה:
הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחילת מאה, אינו סותר כיון שנאמר 'והימים הראשונים יפלו' וזה לא היה לו ימים ראשונים.
וכן נטמא בסוף מאה אינו סותר כיון שמ'ראשונים' משמע שיש אחרונים וזה אין לו אחרונים.
נטמא ביום מאה חסר אחת, סותר כיון שיש לו ראשונים ואחרונים [מקצת יום 99 ועוד יום 100].
וברייתא זו עוסקת בטהור שנזר ואף בו צריך 'ימים ראשונים' תיובתא דעולא.
4. **האם לר"א מספיק סוף יום ראשון ותחילת יום שני, או שצריך שיסתיימו שני ימים ורק אם נטמא בתחילת שלישי סותר מנין הראשונים? רב פפא שאל זאת את אב"י ולא היתה לו תשובה, הלך ושאל את רבא והוא ענה לו: 'יפלו' משמע גם הנטמא בשני.**
והוצרך 'ימים' וגם 'יפלו' - כיון שמ'ימים' הו"א עד שיתחיל שלישי. ומ'יפלו' הו"א אפילו יום אחד.
5. **משנה - מי שנזר בחו"ל נזירות ארוכה 30 יום והשלים את נזירותו, ואח"כ בא לארץ להקריב קורבנותיו, מדרבנן נחשב שנזר בטומאה [ארץ העמים] לבית שמאי קנסו אותו שינזר בארץ עוד 30 יום לבית הלל קנסוהו שינזר שוב כמות הימים שנזר בתחילה. במה נחלקו?**
א. להו"א - לבית שמאי: על ארץ העמים גזרו במי שנוגע או מאהיל על עפרה ולא על אוירה, וכיון שהקלו בגזירתם, יש להקל רק 30.
לבית הלל: גזרו על אוירה ואף בתיבה שידה ומגדל נטמא וכיון שהחמירו יש להחמיר.
ב. למסקנא [שיך לדרך הבא] - לכו"ע גזרו על 'גושה' ולבית שמאי הקנס הוא 'סתם נזירות' ולבית הלל הקנס 'תחילת נזירות'.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)